

Grues de cases en construcció al poble de Bolvir, en una imatge presa el setembre del 2023

JOAN REYES / NORD MEDIA/AFXIU

El lloguer, un problema per a mestres i metges a la Cerdanya

Els preus, l'auge d'habitatges turístics i les segones residències, un llast

SÍLVIA OLLER
Girona

Quan la traumatòloga Mònica Pèlach va deixar Girona per anar a treballar a l'hospital transfronterer de la Cerdanya, el novembre del 2022, no va pensar que li seria tan difícil trobar un habitatge de lloguer. La musiqueta que sentia era sempre la mateixa. "De lloguer per tot l'any no en tenim res, només venda o lloguer de temporada", li van dir a la desena d'immobiliàries a les quals es va adreçar. Tres mesos després d'iniciar aquest periple, va sonar la flauta i els van oferir una casa a Llívia per la qual ella i el seu company paguen 1.200 euros al mes. "En realitat va ser l'únic habitatge de lloguer que vam trobar, no teníem alternatives", explica la Mònica, actualment de baixa maternal. La família se sent molt a gust a la casa, però continua buscant. "Vivim en una comarca molt cara per als pocs serveis que

El 63,3% d'habitatges no són principals i els pisos turístics s'han multiplicat per 100 en només una dècada

ofereix, molts preus estan enfocats al turisme", diu en Jordi, el seu company.

Com la Mònica, altres treballadors de l'hospital de Puigcerdà han patit a la pròpia pell els problemes de viure en una comarca amb escassetat d'habitatge de lloguer de llarga durada. La Mònica explica el cas d'una companya, procedent de Mallorca, que només ha trobat un sostre on poder viure fins al novembre,

quan la faran fora per donar pas al turisme d'esquí. Per donar resposta a l'escalafó més baix del sector sanitari –els estudiants en pràctiques–, la Fundació de l'Hospital de Puigcerdà ha habilitat una planta del CAP on es poden allotjar i un pis a l'antic edifici dels mestres.

L'escalada de preus, sumat a l'auge de pisos d'ús turístic, que s'han multiplicat per 100 en una dècada, l'enorme pes de les segones residències (el 63,3% dels habitatges de la comarca no són principals) i el fet que els propietaris prefereixin llogar per temporada que per tot l'any, ha fet que trobar un sostre sigui una

quimera. "La majoria de propietaris opten pel lloguer de temporada perquè per pocs mesos cobren el mateix que per un lloguer de llarga durada, hi ha menys desgast de la propietat i la morositat és inexistent", diu Enric Quilez, president del Grup de Recerca de la Cerdanya.

Aquesta pressió fa que molts treballadors optin per anar a viure a comarques properes com el Berguedà, l'Alt Urgell o l'Alta Cerdanya, zones on també s'està encariant el preu arran de l'alta demanda. En Nathan Garcia, que havia viscut a la comarca, ara cada dia fa 50 km per anar de Sant Corneli de Cercs (Berguedà), on viu, a Bolvir, on té la seu l'empresa on treballa. "La Cerdanya, que ha convertit el turisme en el seu motor econòmic, s'ha tornat un lloc inhabitable". "Si has de destinar 800 o 900 euros al lloguer, els números no surten per enlloc", afegeix, i diu que fa anys no es cobreixen totes les places de monitors d'esquí perquè als treballadors ja no els surt a compte venir a fer temporada.

El mestre Lluís Lupión també ha deixat la Cerdanya per l'increment del lloguer. Després de viure en pisos de 30 o 40 metres quadrats pels quals pagaven 700 euros al mes, ell i la seva dona s'han comprat una casa a Sallent (Bages) i han donat per acabada la seva etapa laboral a la comarca pirinenca, que va començar el 2018. Ell treballava en una escola com a mestre de música a mitja jornada i ella al sector serveis. "La Cerdanya només vol persones d'alt nivell adquisitiu per viure-hi de dividends a diumenge", afirma Lupión, que lamenta que arran de la covid no hi hagués un canvi de paradigma. "Continua sent una comarca de moltes grues, moltes finestres tancades i molt poca gent vivint-hi", lamenta.●

Moratorià de llicències a Puigcerdà

■ **L'alcalde de Puigcerdà, Jordi Gassió, reconeix que la falta d'habitatge de lloguer és un problema per als veïns i també per a la gent que ve a treballar a la comarca. Denuncia, a més, que hi ha molts pisos turístics que es lloguen per temporada i que no estan declarats. Per posar ordre a la situació, al novembre l'Ajuntament va decidir suspendre durant un any, prorrogable a dos, l'atorgament de llicències de pisos turístics després que la Generalitat declarés el municipi com a "zona tensionada". L'objectiu és obrir un període de reflexió sobre l'oferta immobiliària i la necessitat d'ampliar-la amb pisos en venda, de lloguer i protegits.**